

зорої діяльності у сфері національної безпеки України. Ця проблема актуалізувалася на етапі становлення України як правової, соціальної та демократичної держави. Тому одним із найактуальніших питань є залучення громадськості до процесу контролю і, як результат цього, ефективності та прозорості діяльності державних органів у сферах національної безпеки і оборони. Недоліками Закону України «Про національну безпеку України» у положеннях, які стосуються громадського контролю є те, що: по-перше, передбачено здійснення громадського контролю лише через громадські об'єднання (необхідним є надання можливості участі самостійно громадянинові); по-друге, відсутніми є принципи – відкритості інформації у сфері національної безпеки, відповідальності за достовірність, повноту і своєчасність інформації, яка надається посадовими особами; по-третє, ст. 5 – є неконституційною, так як відсилає до ст. 106-107 Конституції України (зокрема, розширюються повноваження Президента) (аналогічно ст. 13); по-четверте, у ст. 10 громадським об'єднанням, не надається можливості здійснення громадського контролю, наприклад, ознайомлення з умовами служби, життя і побуту військовослужбовців у військових частинах. Вдосконалення правового регулювання у досліджуваній сфері забезпечить високу ефективність взаємодії громадськості та держави і сприятиме виробленню нових та дієвих механізмів гарантування національної безпеки.

1. Ситник Г. П. Державне управління у сфері національної безпеки (концептуальні та організаційно-правові засади): підручник. Київ: НАДУ, 2012. 544 с.
2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР / *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 24. Ст. 170.
3. Про звернення громадян: Закон України від 02.10.1996 р. № 393/96-ВР / *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 47. Ст. 256.
4. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 393/96-ВР / *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 48. Ст. 650.
5. Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності: Закон України від 11.09.2003 р. № 1160-IV / *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 9. Ст. 79.
6. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2013 р. № 4572-VI / *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 1. Ст. 1.
7. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 31. Ст. 241.

Кононець Віта Петрівна

доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ З НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ МВС:
ВИДАЧА СВІДОЦТВА ПРО ДОПУЩЕННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ
ДО ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ**

Питання пов'язані з наданням сервісних послуг МВС, щодо видачі свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення визначених вантажів, а також використанням поліцією технічних приладів, зокрема у процесі здійснення фото і відео-фіксації, а саме при порушенні правил дорожнього руху є на даний час досить актуальними. Вона грає велику роль у пошуках злочинців та правопорушників, допомагає збирати докази, досліджувати документи та інших речові докази. І тому потрібно визначити правові підстави, значимість даного питання та взагалі доречність застосування працівниками поліції цих засобів.

Відповідність конструкції спеціалізованих транспортних засобів для перевезення вантажів вимогам ДОПНВ підтверджується шляхом видачі свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення визначених небезпечних вантажів.

Свідоцтво видається або продовжується сервісним центром МВС за результатами перевірки відповідності конструкції та спеціального обладнання транспортного засобу вимогам ДОПНВ та Правил дорожнього перевезення небезпечних вантажів.

Власник транспортного засобу, перевізник або уповноважена ним особа має право вільного вибору сервісного центру МВС для проведення перевірки відповідності кон-

струкції транспортного засобу вимогам ДОПНВ та отримання Свідоцтва. Обмеження у виборі сервісного центру МВС, зокрема від місця реєстрації транспортного засобу, не допускається.

Транспортні засоби, якими перевозяться небезпечні вантажі, повинні відповідати вимогам державних стандартів, безпеки, охорони праці та екології, а також у встановлених законодавством випадках мати відповідне маркування і свідоцтво про допущення до перевезення небезпечних вантажів.

На сьогодні перевізники узгоджують з Національною поліцією лише дорожнє перевезення небезпечних вантажів, які належать до вантажів підвищеної небезпеки згідно із наказом Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження деяких нормативно-правових актів з питань дорожнього перевезення небезпечних вантажів» від 4 серпня 2018 р. № 656.

Висновки. Для вирішення проблеми прозорості надання адміністративних послуг МВС щодо видачі свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення вантажів, необхідно врегулювати питання щодо ефективності та оперативності роботи національної автоматизованої інформаційної системи.

Та ввести ряд нововведень. Зокрема, підвищити кошторис послуги на отримання свідоцтва про допущення транспортних засобів до перевезення вантажів. Оскільки, висока ціна має відбити бажання у громадян вступати в корупційні зв'язки для отримання такого свідоцтва. Складання теорії і практики має супроводжувати відеозйомка із кількох камер. Інформація, хто, коли і кому видав медичну довідку та водійське посвідчення, має бути або публічною, або доступною певним колам осіб. Поліціанти, що приймають іспити, мають отримувати гідну зарплату, для зменшення корупційних ризиків у сфері надання адміністративних послуг МВС.

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст.141 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

2. Наказ Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження деяких нормативно-правових актів з питань дорожнього перевезення небезпечних вантажів» від 4 серпня 2018 р. № 656.

Миронюк Станіслава Анатоліївна
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА СЕРВІСНО-ОБСЛУГОВУЮЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПОЛІЦІЇ

На сьогодні з прийняттям Закону України «Про Національну поліцію» набули нормативного врегулювання такі форми громадського контролю за сервісно-обслуговуючою діяльністю поліції (Розділ VIII) як: підготовка та оприлюднення звіту про поліцейську діяльність; контроль за діяльністю керівника поліції та прийняття резолюції недовіри йому; шляхом взаємодії між керівниками територіальних органів поліції та представниками органів місцевого самоврядування; шляхом залучення громадськості до розгляду скарг на дії чи бездіяльність поліцейських; підготовки за здійснення спільних проектів з громадськістю [1].

Слід в чергове визнати, що законодавством визначені не всі можливі та ефективні форми громадського контролю за діяльністю поліції, а окремі з них, зокрема підготовка звіту керівником поліції або прийняття резолюції недовіри керівнику поліцією місцевою радою взагалі важко віднести до форм громадського контролю, нижче спробує пояснити свою позицію щодо цього.

Так, відповідно до ст. 86 Закону, з метою інформування громадськості про діяльність поліції керівник поліції та керівники територіальних органів поліції раз на рік готують та опубліковують на офіційних веб-порталах органів поліції звіт про діяльність поліції [1]. Щорічний звіт про діяльність поліції та територіальних органів поліції повинен містити аналіз ситуації зі злочинністю в країні чи регіоні відповідно, інформацію про заходи, які вживалися поліцією, та результати цих заходів, а також інформацію про виконання пріори-